

Hr. Martin Lidegaard havde en bemærkning om udbud. Vi har simpelt hen forhandlet med Europa-Kommissionen om kravet om udbud og fået en aftale om, at det kan gøres hvert tiende år. Efter de almindelige gældende bestemmelser skal det ske hyppigere, men netop fordi der gør sig nogle særlige forhold gældende her, har vi altså fået en 10-års-regel.

Så skal jeg kun gentage, at når fru Lotte Thiim Bertelsen ønsker mere frirum for de ældre til at vælge den livsstil, der passer dem bedst, og når fru Line Barfod siger, at man skal have ret til at bestemme over sit eget liv, også selv om man ikke har den store pengepung, burde de faktisk støtte lovforslaget, hvis de virkelig mener det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har svært ved at se, hvorfor man skulle støtte forslaget, hvis man går ind for, at folk skal have ret til at bestemme over deres eget liv uafhængigt af pengepungen. Venstre er jo meget optaget af, at pengene skal følge borgeren, at der skal være frit valg ud fra pengepungen, og at der skal være konkurrence, men lige nu kan vi jo se, at på sygehusområdet er det altså ikke nok til at sikre, at man kan leve op til sine garantier om at behandle folk ordentligt, så hvad er det, der gør, at ministeren mener, at på området her vil det at give dem, der har pengepungen i orden, ret til at vælge at tage pengene med til et friplejehjem, betyde, at vi generelt får en bedre kvalitet i ældreplejen?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan forstå, at fru Line Barfod – og jeg gætter på, at det er mod bedre vidende – simpelt hen bare ikke kan få sin egen retorik til at passe til, hvad denne regering står for.

Kl. 14.30

Sagen er jo, at vi netop her skaber en ny valgmulighed, som gælder alle, hvor man ikke skal have penge op af lommen, fordi man får pengene med til det plejebenhov, man er visiteret til at få dækket, akkurat ligesom man får på de kommunale plejehjem, og vi sikrer, at man i lejeforholdet følger det almene område, hvor det er balanceljebeprikket, der gør sig gældende. Så det er netop en valgmulighed for alle.

Det er jo det, der har været gennemgående i regeringens frit valg-ordninger, at vi netop ønsker at give folk mulighed for at have indflydel-

se på den hjælp og støtte, de er afhængige af, uden at de selv skal have penge op af lommen.

Jeg indrømmer gerne, at det, jeg ønsker, er, at der er forskellige leverandører til at levere de forskellige serviceydelser, fordi jeg mener, at det giver større fokus på kvaliteten og på indholdet af det leverede og dermed en bedre service til borgerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men med det her forslag er det jo kun private firmaer, ministeren vil have på banen. De almene boligselskaber får ikke lov til at komme ind og drive friplejeboliger. Og eftersom friplejeboligselskaberne får ret til at afvise dem, de ikke ønsker at have, og da de skal tjene penge, så er det jo ret sandsynligt, at det går, som mange frygter, at vi får luksusplejehjem for dem, der har økonomien i orden, og så får et udsultet offentligt system til dem, der ikke har økonomien i orden til at komme ind på luksusplejehjemmene.

Og der er det bare, jeg spørger: Hvad er det, der gør, at ministeren mener, at det vil virke, så vi generelt får en bedre ældrepleje, når vi kan se på sundhedsvæsenet, at Venstres kur ikke har hjulpet? I disse dage kan vi se, at det faktisk ikke er lykkedes Venstre at leve op til den behandlingsgaranti, man selv har udstukket.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Vi kan tage valgfriheden i forbindelse med hjemmehjælp, hvor vi jo kan se, at de ældre, der har valgt en privat hjemmehjælp, faktisk er lidt mere tilfredse, end de andre er. Det synes jeg er udtryk for, at vi imødekommer borgerne og tager hensyn til de specielle ønsker, de måtte have, ved at vi giver valgmulighed mellem forskellige leverandører. Og det er det, jeg også gerne vil gennemføre her på plejehjemsområdet.

Vi bliver jo nødt til at give den private leverandør muligheden for at sige til en ældre, at det måske ikke er det rigtige sted at vælge. Det kan f.eks. være, hvis der er en særlig religion, der er afgørende for driften af plejehjemmet – i så fald ville det være unaturligt, hvis en person med en anden religion skulle bosætte sig på det plejehjem – eller det kan være nogle særlige værdier, der gør sig gældende. Derfor må man nødvendigvis give leverandøren muligheden for at kunne afvise.